

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul. Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis. De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce mă urăște pe mine urăște și pe Tatăl Meu. De nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu. Dar aceasta, ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: „M-au urât pe nedrept”. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine” (Ioan XV, 17-26) „Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeu lui Israel, Însuși va da putere și întărire poporului Său” (Psalm 67, 36). Aceste cuvinte ale regelui și profetului David sunt relevante pentru orice sărbătoare închinată sfinților. Venind în completarea pericopei evanghelice din această zi ele ne arată că vocația omului este viața sfântă, îndumnezeirea. După cum putem observa textul evanghelic constituie un îndemn al Mântuitorului Hristos adresat sfinților Săi Apostoli de a crede în El, de a rămâne în legătura de iubire – semnul aparte al creștinilor, dar în același timp sunt cuvinte de avertizare asupra condiției vieții lor. În atotștiința Sa Mântuitorul Hristos le-a ilustrat că pentru credința în El vor avea de suferit pentru simplul motiv de a nu fi din lume. În scrierile Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan se poate lesne observa că termenul „lume” îi desemnează pe cei care nu au crezut în Mântuitorul Hristos și l-au prigonit.

Dacă stăpânul nu a fost iubit, ci dimpotrivă prigonit același lucru îl vor cunoaște și ei, anume prigoana. Timp de două secole și jumătate creștinii, începând cu Sfântul Arhidiacon Ștefan Întâiul Mucenic au avut de îndurat persecuții din partea iudeilor în primul rând și ulterior din

partea stăpânirii din Imperiul Roman. Începând cu Nero (54-68) și până la edictul de la Milan - 313 din timpul împăratului Constantin cel Mare (306-337), creștinii au fost prigoniți, urmăriți și uciși pentru credința lor în Dumnezeu. Desigur aceste persecuții au avut anumite particularități însă esențialul comun a fost dorința de a împiedica răspândirea creștinismului în Imperiul Roman aflat în decadență. Un bun exemplu în acest sens în constituie și Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, sărbătorit astăzi. El a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian Galeriu (284 - 311) fiind fiul voievodului cetății Tesalonicului, botezat în taină de părinții săi care erau creștini. A primit din copilărie o bună educație creștină ajungând să nu fie doar moștenitorul unei averi impresionante ci și al bunului nume al părinților săi. La moartea tatălui său a primit funcția de voievod de la împăratul Maximian. A cârmuit cu pricepere poporul, propovăduind pe față dreapta credință și aducând pe mulți la Hristos. Nu după multă vreme, a cunoscut împăratul că voievodul Dimitrie este creștin și a încercat să-l aducă în credința păgână. Întorcându-se biruitor dintr-un război cu sciții, Maximian a poruncit să se facă sărbători în fiecare cetate, în cinstea zeilor, și a venit în mod special la Tesalonic.

Dimitrie fiind întrebat, de sunt adevărate cele auzite despre dânsul, a răspuns cu îndrăzneală, mărturisind că este creștin iar împăratul a poruncit să-l închidă în temniță, până la încheierea jocurilor în cinstea venirii sale. Aflând un prilej potrivit pentru sărbători împăratul, a văzut pe un luptător vestit, Lie, vandal de neam, înalt, puternic, că se luptă cu cei viteji și-i ucide, aruncându-i în sulite. Era acolo un tânăr creștin, anume Nestor, cunoscut Sfântului Dimitrie. Acesta a vrut să se lupte cu Lie și pentru aceasta a alergat la Sfântul Dimitrie aflat în temniță, cerând de la dânsul binecuvântare ca să-l poată birui pe acel Lie. Sfântul însemnându-l cu semnul crucii pe frunte, i-a zis: „Du-te și pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi!”. Intrând în lupta cu Lie, Nestor a strigat: „Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!”, și îndată, trântindu-l jos pe Lie, l-a omorât. La aflarea acestei vești împăratul s-a întristat de moartea lui Lie dar mai ales pentru că Sfântul Dimitrie eera cel care l-a îndemnat pe Nestor să se lupte cu Lie, a trimis ostași, poruncindu-le să-l străpungă cu sulitele pe Sfântul, în temniță, Și aceasta, făcându-se îndată, sfântul Dimitrie și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Sfintele sale moaște se află în catedrala mitropolitană din Tesalonic. Pentru fiecare dintre noi Sfântul Dimitrie constituie un model de viață creștină. Educația sa, faptul că bogăția nu a constituit un impediment în a mărturisi adevărata sa credință, intransigența sa sunt exemplare și demne de urmat de fiecare om. Lecția ce ne o oferă și astăzi Sfântul Dimitrie este cea a verticalității, cea în care ne asumăm credința și o mărturisim și o propovăduim. Troparul său „Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă”, este elocvent în acest sens. Aproximativ 350.000 de români își aniversează onomastica. Deși numele său face trimitere la o zeităate din panteonul grecesc și anume, Demetra, prin viața sa el a schimbat acest lucru, iar dovada cea mai elocventă este frecvența numelui său între creștinii români.

Pentru SighetOnline, Alexandru Lucian, student la Facultatea de Teologie din Iasi